

SVEA HOVRÄTT
Rotel 0601
060106

DOM
2016-05-16
Stockholm

Mål nr
M 8243-15

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Statens va-nämnds beslut 2015-09-03, BVa 102, i mål Va 290-13, se bilaga A

KLAGANDE

Laholms kommun
Stadshuset
312 80 Laholm

Ombud: X

MOTPART

X

SAKEN

Anläggningsavgift

HOVRÄTTENS DOMSLUT

1. Hovrätten avslår yrkandet om syn.
 2. Med upphävande av Statens va-nämnds beslut befriar hovrätten Laholms kommun från skyldigheten att återbetala anläggningsavgiften som avser dagvatten fastighet jämte ränta.
-

Dok.Id 1277130

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00 08-561 675 50	08-561 675 59	måndag – fredag 09:00-15:00
		E-post: svea.avd6@dom.se www.svea.se		

YRKANDEN I HOVRÄTTEN

Laholms kommun har yrkat att hovrätten ska upphäva va-nämndens beslut och avslå Xs talan i va-nämnden.

X har motsatt sig ändring av va-nämndens beslut.

UTVECKLING AV TALAN I HOVRÄTTEN

Parterna har anfört samma omständigheter som hos va-nämnden och har lagt till bl.a. följande.

Laholms kommun

Nämnden har i sitt beslut kommit fram till att man generellt kan ställa stora krav på att dagvattenhanteringen fungerar i bostadsområden såsom det nu aktuella och att det saknas skäl att ifrågasätta kommunens uppgifter om nödvändigheten med att bygga ut dagvattensystemet i området. Detta motsvarar det krav på kommunerna som finns i 24 § lagen (2006:412) om allmänna vattentjänster, vattentjänstlagen, om att kommunerna ska visa att fastigheten har behov av anläggningen. Enligt praxis och uttalanden i SOU 2004:64 s. 219 innebär detta att om förhållandena i bebyggelseområdet i stort påkallar en kollektiv lösning av va-frågan, har detta redan i sig ansetts innefatta en stark presumtion för att andra lösningar inte heller är bättre i det enskilda fallet. Mot den bakgrunden borde nästa steg vara att pröva om X har visat att den lösning som finns på hans fastighet bättre tillgodoser behovet än den kommunala. Va-nämnden har dock kommit fram till att kommunen inte har visat att Xs fastighet har behov av den allmänna anläggningen. Va-nämndens beslut är därigenom motsägelsefullt och strider mot tidigare praxis. Det blir ohållbart i längden att acceptera privata lösningar likt Xs eftersom hans fastighet är med och belastar verksamhetsområdet i stort med mottaget dagvatten. Dagvattnet från taket går rakt ned i marken och det påverkar i sin tur områdets grundvattennivå. Anläggandet av förbindelsepunkten skapar förutsättningar för avledande av dagvattnet. Att fastigheten ligger i utkanten av verksamhetsområdet ska inte innebära att den inte behöver belastas med avgiften.

För att hovrätten ska få en uppfattning om verksamhetsområdet och hur omhändertagandet av dagvatten sker genom den allmänna ledningen begärs syn av området.

X

Huvuddelen av vattnet som kommer till hans tomt är regnvatten fördelat över tomten. Vattnet går ned i den sandiga marken och försvinner ned mot havet via grundvattnet. Tomten och stranden nedanför lutar svagt mot havet. Det har aldrig stått kvar vatten på tomten efter kraftiga regn. Tomten ligger lägre än omgivande terräng och förhållandena är idealiska för ett naturligt omhändertagande av vattnet inom fastigheten.

HOVRÄTTENS DOMSKÄL

Hovrätten har avgjort målet utan huvudförhandling med stöd av 21 § andra stycket lagen (1976:839) om Statens va-nämnd och 50 kap. 13 § andra stycket 2 rättegångsbalken.

Syn

Hovrätten bedömer mot bakgrund av utredningen i målet att det inte är nödvändigt att hålla syn i målet.

Dagvatten fastighet

Hovrätten delar va-nämndens bedömning om att det är nödvändigt att bygga ut dagvattennätet för att komma till rätta med problem med högt grundvatten och stående ytvatten inom det aktuella området. Kommunen får därför anses ha visat att fastigheten är i behov av tjänsten bortledande av dagvatten från fastigheten.

Frågan är då om X kan befrias från avgiftsskyldighet på grund av att fastighetens behov kan tillgodoses bättre på annat sätt, se 24 § första stycket 2 vattentjänstlagen. Fastighetsägaren har bevisbördan för att så är fallet. Någon utredning till stöd för att befintlig lösning är bättre än den allmänna har inte åberopats i

målet. Hovrätten finner därmed att X inte har visat att fastighetens behov kan tillgodoses bättre på annat sätt. Han kan därför inte befrias från avgiftsskyldigheten för dagvatten fastighet. Va-nämndens beslut om att Laholms kommun är återbetalningsskyldig avseende anläggningsavgiften ska därför upphävas.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B

Överklagande senast 2016-06-13

I avgörandet har deltagit hovrättsråden Per Sundberg och Eywor Helmenius, tekniska rådet Mikael Schultz och tf. hovrättsassessorn Marie Eiderbrant, referent.

Föredragande har varit Susanne Schultzberg